

Когато храната намалѣе, или водата пресъхне въ тази мѣстност, кѫдето сѫ пасли досега, цѣлото стадо зебри се преселва на друго мѣсто, като понѣкога измінава доста голѣмо разстояние. И тогава щрауситѣ препускатъ предъ стадото и му служатъ като водачи, защото отдалечъ оглеждатъ мѣстността съ своите зорки очи.

Ако ли пѣкъ нѣкаквѣ врагъ нападне стадото, зебрите оказватъ помощь на щрауситѣ, като ги заобикалятъ и отбиватъ враговете съ силните си задни крака.

Откритата пустиня и равнините около пустинята съ бедна растителност сѫ любимото мѣстожителство на щрауситѣ. Тамъ тѣ живѣятъ на малки стада — по 6—7 животни и само рѣдко, тамъ гдeto има много храна, или когато преминаватъ голѣми разстояния, се съединяватъ въ голѣми стада — по 40—50 заедно.

Всѣко стадо е едно семейство, което се състои отъ единъ мажки и нѣколко женски щрауса. Сутринъ до обѣдъ щрауситѣ пасятъ, сир. разхождатъ се по равнината и си тѣрсятъ храна — тукъ щипнатъ трева, тамъ кльвнатъ зрѣнце, или уловятъ нѣкое насѣкомо. Често гълтатъ пѣсъчинки, за да улеснятъ смилането на храната, както правятъ кокошките и гължбите. Следъ като се нахранятъ до обѣдъ, щрауситѣ си почиватъ. Едни отъ тѣхъ дрѣмятъ прави, други лѣгатъ на земята. Почиватъ, почиватъ и изведнажъ скочатъ да танцуватъ: отначало бавно тупатъ на земята, въртятъ се на едно мѣсто, като махатъ въ такътъ съ крилетѣ си, следъ това по-бѣрзо и по-бѣрзо. Като ги гледашъ, глава да ти се замае. Наиграятъ се, и хайде на водопой.

До водата щрауситѣ отиватъ всѣкога по една и съща пѫтека и отъпкватъ такива равни, гладки пѫтеки, че хората често ги смѣтатъ, че сѫ направени отъ човѣшки рѣзци.